

Nedlagd kassettfabrik uppstår som konst

Pappans kassettfabrik i Burkina Faso får nytt liv – bredvid gamla förkastade mönsterkort från svensk industri. På Färgfabriken i Stockholm ställer Theresa Traore Dahlberg frågor om produktionsordning och arbetets värde i en global värld.

TT

Konstnären Theresa Traore Dahlberg framför sitt verk "Copper and cotton" på Färgfabriken i Stockholm. Hon ställer också ut kretskort, sönderbrända minneskort, gamla kassetband och projektioner från Ouagadougou.

Bild: Henrik Montgomery/TT

Ljuset silar genom en slags väv av gamla mönsterkort i koppar. Snart ska de virkas samman med trådar av bomull, tvinnade av ett kvinnokollektiv i Burkina Faso. I verket "Copper and cotton" har materialen en tydlig historisk laddning. De får tankarna till industri, hantverk, postkolonialism, slaveri, kvinnoarbete: ämnen som alla är centrala i Theresa Traore Dahlbergs konstnärskap.

– Jag har länge velat göra en utställning om min pappas nedlagda kassettfabrik. Och så har jag länge arbetat med material från en industri i Sverige. Jag ville att de skulle föras samman – här i Färgfabriken som i sin tur också har en industriell historia, säger hon.

I filmer som "Ouaga girls" och "Ambassadörens fru" har Theresa Traore Dahlberg skildrat vanliga människors vardag i Burkina Faso. När det nu handlar om arbetets värde är ingången personlig. Hon utgår från pappans livsverk: Han var musiker och startade ett produktionsbolag som lade grunden till den burkinska musikindustrin.

– Det fanns inga möjligheter att spela in skivor där. Han ville förändra produktionsordningen och göra det möjligt för människor att definiera och producera sin egen musik och kultur på olika språk utan att behöva godkännande från rikare länder, berättar hon och lägger till att det förutom franska finns 60 olika språk i Burkina Faso.

Pappan utbildade producenter och ljudtekniker och öppnade en audiovisuell studio. Dessutom startade han en kassettfabrik i Ouagadougou. Den blomstrade en period men blev i slutet av 1990-talet utkonkurrerad av cd-skivor, digitalisering och billigare piratkopior. Theresa Traore Dahlberg kunde inte släppa tanken på det kulturarv som var på väg att försvinna. Men hon är kliven inför fabriken: Som liten upptog den hennes fars hela liv, lika närvarande som "ett krävande syskon". Bara att frakta maskinerna till Ouagadougou var ett enormt projekt.

– Det var en period då jag gärna hade velat ha mer av pappas närvaro. Så jag är stolt men har en speciell relation till fabriken eftersom jag vet hur mycket stress den orsakade både för honom och familjen.

Först ville Theresa Traore Dahlberg hämta de gamla maskinerna till Sverige. Plötsligt stod hon inför samma logistiska problem som sin far och bytte spår. Utställningen visas nu i stället på två platser samtidigt: i Stockholm och på Musée National du Burkina Faso i Ouagadougou, där kassettmaskinerna har installerats. Där ska svenska musiker få sina album duplicerade på kassettband, ett "maskinellt performance" som projiceras in i Färgfabriken.

– På pressdagen i Burkina Faso blev det jätteintressanta diskussioner kring arkivering, kulturhistoria, och vart den burkinska och internationella musikindustrin är på väg, säger Theresa Traore Dahlberg, som fascinerats över hur snabbt något så högt värderat kan förpassas till glömskans dammiga rum.

Arbetets värde och arbetarnas självbild accentueras i hennes verk, där klarblå kretskort också ingår. I spänningen mellan hantverk och industri utforskar hon också förändring och förgänglighet. För henne fungerar konst just så:

– Det är det rum där jag får utforska, experimentera och reflektera kring skiftande företeelser.

FAKTA

Theresa Traore Dahlberg

Född: i Värnamo, 1983. Uppvuxen på Öland och i Ouagadougou.

Familj: "Stor. Har två bonusbarn och en 3-åring, samt tre bröder och vänfamiljer."

Aktuellt: Med en utställning på Färgfabriken i Stockholm, från den 2 februari. I vår ska hon ställa ut konst i

 Dela

 Tweeta